

Kuinka paljon tiedätte kirkosta? Haluaisitteko tietää enemmän?

Olen huomannut, että monet jäsenet liittyttyään kirkkoon lopettavat evankeliumin tutkimisen. Lähetysseuranajat eivät enää tule näiden jäsenen luo rohkaisemaan heitä, joten heiltä unohtuu tuo tapa. He saavat jonkin tehtävän seurakunnassa, joka tavallisesti antaa heille tarpeeksi tekemistä. Kun asiat eivät luonnistu niin kuin niiden pitäisi, tai kun joku loukkaa näiden jäsenten tunteita, he luopuvat tehtävästään. Ajan mittaan heistä tulee epäaktiivisia, koska heillä on vain puutteelliset tiedot evankeliumista. Heidän perustuksensa on niin heikko, että paholainen pysyy tuhoamaan heidät.

Sota, josta Ilmestyskirja kertoo ja joka alkoi taivaassa, ei päättynyt siihen, että se suuri lohikäärme heitettiin alas maan päälle. Saatana, joka peittää koko maailmaa, ja hänen enkelinsä syöstiin alas maan päälle ja täällä he jatkavat taisteluaan. Taistelu ei päättynyt; taistelu on vain muuttanut muotoaan.

Me riemuimme taivaassa, kun veljemme syyttäjät, joka syytti meitä kaikkia yön ja päivät Jumalamme edessä, syöstiin maan päälle.

Maan asukkaille esitettiin varoitus: "Perkele on astunut alas teidän luoksenne pitäen suurta vihaa, koska hän tietää, että hänellä on vähän aikaa."

Miten taivaan sota voittiin? Ilmestyskirjasta luemme: "Ja he ovat voitaneet hänet Karitsan veren kautta ja todistuksensa sanan kautta." (Ilm. 12:11)

Me olimme niitä, jotka syöksimme hänet alas — meidän todistuksemme syöksivät hänet alas. Me muodostimme siellä suuren yhteisön, joka ei halunnut osallistua hänen pahoi-

hin aikeisiinsa, tukea hänen kielteistä asennettaan. Meillä oli siellä niin voimakkaat todistukset evankeliumista, että me hylkäsimme hänet ja kaikki hänen juonensa. Tämä kaikki voisi tapahtua myös täällä maan päällä: meidän täytyy hyljätä hänet täällä. Meidän on kartutettava tietojamme evankeliumista, jotta mikään ei voi tunkeutua meidän ja Jumalamme välille.

Tosiaankin, kuinka paljon te tiedätte kirkosta ja haluaisitteko tietää enemmän? Se on mahdollista. Jeesus puhui kuin sellainen, jolla on valta, koska Hän oli Jumalan Poika. Hän tunsikin kuitenkin myös tarkoin kaikki pyhät kirjoitukset ja lainasi monasti Vanhasta Testamentista. Me tunnemme tuon saman oikean valtuuden ja voiman, joka suurempi kuin keidenkään pappismiesten tai maallikkojen hallussa oleva voima. On paljon helpompaa puhua kuin sellainen, jolla on valta, jos meillä jonkinlainen käsitys siitä, mistä me puhumme.

Aika on kallisarvoista, mutta toisaalta ei vaadita paljoakaan aikaa pyhien kirjoitusten lukemiseen, jos tämä tapahtuu säännöllisesti. Jos te luette noin kuusi sivua päivässä, kirkon kaikkien ohjekirjojen läpilykeminen kestää vain yhden vuoden. Katsotaanpa:

Vanha Testamentti	914 sivua
Uusi Testamentti	315 sivua
Mormonin Kirja	545 sivua
Opin ja Liittojen Kirja	266 sivua
Kallisarvoinen Helmi	60 sivua
	2100 sivua

Kun sitten jaamme 2100 sivua vuoden päivien lukumäärällä eli 365:llä saamme tulokseksi noin 6 sivua päivässä.

Kuka tahansa voi lukea kuusi sivua

päivässä, jos hän vain asettaa tämän päämääräkseen. Useimmat ihmiset voivat lukea 300 sanaa minuutissa, mikä merkitsee sitä, että sivun lukeminen kestää kaksi minuuttia — eli siis yhteensä 12 minuuttia päivässä. Ajatelkaapa vain, miten paljon pystyisitte lukemaan, jos lukisitte kokonaisen tunnin päivässä. Lukemalla tunnin ajan perheen kanssa joka aamu vuosien ajan teistä tulee todellisia evankeliumin tuntijoita. Olen myös huomannut, että useimmat pyhät eivät edes osaa uskonkappaleita. Oletteko koskaan ajatelleet sitä, että voisitte toistaa yhtä uskonkappaletta viikon ajan ja sitten kolmentoista viikon kuluttua osaisitte ne kaikki? Mistä me nyt puhumme? Me puhumme ajasta, hyvien tapojen hankkimisesta. Onko teidän elämäne niin kiireistä, että ette voi käyttää puolta minuuttia yhden uskonkappaleen opettelemiseen tai jonkun pyhien kirjoitusten jakeen ulkoa oppimiseen ennen kutakin ateriala? Voin todistaa teille, että tämä ohjelma tuottaa tuloksia. Se pitää teidät aktiivisina kirkossa. Toistan: haluaisitteko tietää enemmän? Toivon, että noudatatte hyvää päivittäistä ohjelmaa, ja tällä tavoin me voimme karkottaa paholaisen keskuudestamme.

Viime kesänä järjesti sisar Anna-Liisa Rinne "Valkoisen miehen" matkan Sveitsin temppeleihin, johon osallistui kaksi linja-autollista pyhiä. Kuten aina matkoilla, oli tälläkin matkalla ohjelmaa mm. sisar Elli Heimo teki matkalla kronikan pikku-bussilaisista.

"Valkoisen miehen" temppeleimatka 2. 7. - 12. 7. 1971.

Hyvät veljet, sisaretkin, saanen puheenvuoron, joka kyllä katkaiseepi laulavien kuoron. Pikku-bussin kronikkaa ois tarkoitus nyt luoda, sanoin muutamaisin tässä muistoks' esiintuoda.

Retken johtajana omi sisar Rinne meillä, rakkauden, tiedon sanoin pyhään matkateillä.

Hyvä kaikilla on olla hänen hoivassansa. Tasapuolisuuskin omi hänen taitojansa.

Matkan kulku tasaisesti aina luisti hyvin. Siitä huolen kaiken kantoi joukon menestyvin

kuljettaja Koskimäki, hermot hallinnassaan, ylä-, alamäet, suorat, kaikki vallinnassaan.

Rovaniemen sisar Lanne äitinä myös täällä

kuten kotiseurakunnassansa siellä "paikan päällä"

huolehtiipi veljistämme työssä lähetyksen;

antaa heille hengen, kehon "voimasyäyksen".

Sisar Järvelä tuo esiin kysymykset syvät. Jospa vainen osannetkin vastausten jyvät tuoda hänelle osaan niistä, iloasi emme riistä.

Sisar Pirilällä päässään kruunu hopeainen.

Kymmenpäisen lapsilludan kasvattajainainen

saapi meiltä ihailun ja onnentoivotukset; kerran hänelle aukenevat taivaan kodin ukset.

Sisar Kallio on kyllä aina vakavana kuten Pietariakin kerran kirkon perustana.

Sisar Linden nuorekkaana saksaa lasketteli,

monet muut näin pätkähästä täten päästätteli.

Ruuhonen taas poseerasi tyttärensä kanssa

"vihreänä sisarena" puku apunansa.

Kaikkein lempilapsi ehkä oli Niukkan-veli,

joka tyytyväisnä kaikkeen ilomielin eli. Vaatimattomuutta hältä opiskella saimme.

Ylpeyttä hänestä me aivan turhaan haimme.

Veli Anderssonin saimme Sveitsin matkaltamme

muistoks' Sandholmeilta sieltä matkaseurahamme.

Veli, sisar Amblerit on joukon nuoripari, joilla aina taitaa olla sydän ihan vari.

Pöllöpari ihastutti sisar Ambleria. Kuva muistutti kai heitä rakastavia.

Joukon ilopillerinä oli sisar Pujat, joka varmaan hyvin tuntee valtatiet ja kujat.

Tämän elon surut, ilot, laihat päivät, liiat kilot.

Vuotten luku matkallamme vaikka lisääntyikin,

hengen sota-asu silti yhä tehostuikin.

Tietokoneenamme toimi sisar Hilakari.

Hyvä kuulo, hyvä muisti arvokas on pari, jolla auttaa toisia voi aivan monin keinoin käytännön ja hengen työssä arvokkainkin seikoin.

Nuoren neidon arvokkuutta hohkaa hiljaisena

sisar Tolvanen, kun hällä omi panssarina

evankeliumi ja kirjoitukset pyhät, lait iankaikkiset, nuo ohjeet ikihyvät.

Tieto, usko kiinnostavi sisar Sohkastakin lukee, puhuu, keskustelelee, näin taitaa lohkastakin

tiedon palan aivan suuren, ihmissyvyyden alkujuuren.

Sisar Liukkonen on vakaa, hymy surullinen takaa

luotettavan toveruuden, ystävyys vanhan, uuden.

Mällinen se toimen tulkin hyvin hoiti, hinnat julki

toisille näin avuin antoi, ostoksia äidin kantoi.

Sisarukset Mikola ja Kaaja, hatunlieret, ladymäisyys laaja,

hymyhuulin istui ylvähinä niin kuin ikuisina ystävinä.

Ensi kerta kyllä oli tämä, jatkoa voi seurata jätkeinä.

Ruuhinen se kynttilänä loistaa täälläkin, ja hymyllänsä poistaa

pimeyttä, surua ja huolta. Olemuskin pyhyyksien puolta

edustaa, ja mormoneja meitä neuvoo kulkemahan yläteitä.

Helvi Hannulamme runoileepi, esittelee leikit, laulelepi.

Johtamassa milloin missäkin, paljastaen kelpo mormonin.

Nimipäivää tänään täällä viettää eräs Elli, Pussissansa vielä onpi moni karamelli,

tuotu aivan Raumahalta asti jakaakseen ne täällä mieluisasti.

Matkamme on ollut kaikkein ihaninta, mitä toivoa voi täällä ihmisrinta.

Pursuavan täynnä onnea me oomme. Siitä nöyrän kiitoksemme monin tavoin

tuomme

taivaan Isällemme rakkahalle kaiken hyvän iki-antajalle.